

[Indenrigsministeren.]

Det ærede medlem hr. Poul Claussen berørte det spørgsmål, om det nu også var nødvendigt at indsætte disse revisionsbestemmelser i denne og andre love. Jeg må sige, at jeg egentlig er enig med det ærede medlem i, at en lov jo altid kan tages op til revision, hvis det findes påkrævet, og jeg kan ikke se, at det er absolut nødvendigt med disse bestemte terminer for en revision. Men naturligvis forstår man, at folketinget ved vigtige love kan have en vis ængstelse for, at revisionsspørgsmålet ikke skal blive taget op, og det er vel derfor, man indsætter disse bestemmelser. Med hensyn til den lovgivning, vi her behandler, har der ikke været forhold, som har givet sundhedsmyndighederne ønske om at få den revideret, og det er derfor, man foreslår udskydelsen.

Det ærede medlem fru Petra Petersen rejste spørgsmålet om grønlændernes forhold. Det hører til dels hjemme under Grønlandsministeriet, men naturligvis har sundhedsmyndighederne i Grønland og for så vidt også herhjemme opmærksomheden henvendt på, hvilke foranstaltninger man eventuelt vil kunne foreslå, og hvilke man kan iværksætte med hjemmel i de nuværende love. Sådanne foranstaltninger vil naturligvis blive overvejet og foreslået i det omfang, man finder nødvendigt og rimeligt.

Dernæst efterlyste det ærede medlem et forslag fra justitsministeren angående prostitutionen. Jeg har af justitsministeren fået oplyst, at spørgsmålet er til behandling i straffelovskommissionen, og derfra er det ikke kommet tilbage endnu. Men når kommissionen har afgivet betænkning vedrørende sagen, vil man naturligvis tage stilling til, om der skal en ny lovgivning til på dette område.

Med hensyn til det specielle spørgsmål, der her blev rejst, om visse uheldige forhold vedrørende unge kvinder, som kommer her til København, og amerikanske orlovssoldater og lignende, mener jeg, at man må henvise til, at politimyndighederne også ifølge den nuværende lovgivning har beføjelse til at gribe ind; og hvad der kan gøres af de institutioner, der beskæftiger sig med unge kvinders forhold — såvel statslige som private institutioner — regner jeg med bliver gjort.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statens husholdningsråd.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2629, fremsættelsen i tidenden sp. 2118).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Viola Nørlov: Det længe ventede forslag til lov om revision af loven om statens husholdningsråd er i dag til behandling. Jeg skal kort nævne baggrunden for, at en revision af loven er en nødvendighed.

I 1935 startede statens husholdningsråd med et beskedent budget et forsøgsarbejde, der gennem årene blev til stor gavn for mange hjem i by og på land. I flere år arbejdede rådet under meget trange forhold, der til sidst gjorde det nødvendigt at få nye og større lokaler. Da husholdningsrådet i sin tid fik bevilget 500 000 kr. af Benton Mody-pengene med den klausul, at de skulle bruges til apparatur, kom der skred i tingene. Enhver med noget kendskab til rådets arbejde erkendte, at skulle det udbygges, måtte der flere, større og bedre lokaler til. Jeg mindes indenrigsminister Aksel Møllers besøg i lokalene i Vester Voldgade, hvor han udtalte sig meget anerkendende om rådets arbejde.

Gaven på de 500 000 kr. var medvirkende til, at beslutningen blev taget om en bygning til statens husholdningsråd på Amagerfælledvej. Så skulle alt være i den skønneste orden, da betingelserne for et udvidet forskningsarbejde nu var til stede; men så meldte andre besværligheder sig. At et større forsøgsarbejde skulle kunne gennemføres med den samme bevilling, man havde haft i Vester Voldgade, kan enhver sige sig selv ikke kunne holde stik, og derfor søgtes der ganske naturligt om en tillægsbevilling. Finansudvalget ønskede ikke at gå med til denne bevilling, men foranledigede, at forvaltningsnævnet foretog en undersøgelse og afgav en rapport, der foreslog en om-